

Abdülhamit Güler ile Söyleşi

Röportaj: Büşra Atahan, Berfin Budak

Abdülhamit Güler Kimdir?

Abdülhamit Güler, 1980 yılında Erzurum'da doğdu. 6 yaşında göçtüğü Bursa'da ilk ve orta öğrenimini tamamladı. Bursa Merkez İmam Hatip Lisesi'nden mezun olduktan sonra Atatürk Üniversitesi Erzurum MYO Radyo-TV Yayıncılığı bölümünü bitirdi. Sonrasında Dikey Geçiş Sınavı ile aynı üniversitenin İletişim Fakültesi Radyo TV ve Sinema Bölümüne geçti, 2003'te bitirdiği okul sonrası İstanbul'da çalışmaya başladı.

Birçok medya kuruluşunda muhabir, editör, haber müdürü ve yayın yönetmeni olarak çalıştı. Habercilik ile sinema çalışmalarını uzun yıllar birlikte yürüttü. Çeşitli kısa film, belgesel ve senaryo çalışmalarına imza attı. Sinema eleştirmenliğini uzun yıllardır sürdürüyor.

Bize Biraz Kendinizden Bahseder Misiniz?

Ben Abdülhamit Güler, sinemacıyım. Sinema benim ilk kariyer hedefim değildi, ben 28 Şubat sürecinde lisedeydim, o dönemde medyanın sosyolojik olgu olarak hatta manipülasyon aracı olarak dördüncü kuvvet etkisini net bir şekilde görünce haberci olmaya karar vermiştim daha doğrusu niyet etmiştim ama kat sayı meselesinden ötürü biz o dönem üniversiteye giremiyorduk ben de arkadan dolaştım, önce yüksekokul okudum sonra dikey geçiş yaptığım fakülteyi okudum. 15 yıl televizyonculuk yaptım, gazetecilik yaptım, dergi, radyo, internet, haber bağlamında aklınıza ne geliyorsa hepsini yaptım. Ben aslında sinemayla üniversitede tanıştım, ilk kariyer hedefimi 15 yıl gerçekleştirdim, en son bir ulusal haber kanalında gece müdürüyken bıraktım, vazgeçtim çünkü artık arzu ettiğimin o olmadığını fark ettim, fark edeli çok olmuştu da tabi ev bark çoluk çocuk kolay olmuyor neyse vazgeçtik, köprüden önce son çıkışta haberciliği bıraktım şu an yalnızca sinema ve bağlantılı alanlarla ilgileniyorum. Kariyer noktasında, kariyer demeyelim de adına ne diyorsanız, meslek hayatı, uğraş, işteğal ne diyorsanız, o noktada benim gözettiğim öncelikli şey kırmızı çizgilere hanel gelmemesidir, hani en zor şartlarımda bile benim kırmızı çizgim dediğim şeylere dokunan, onları gevşetecek durumda olan şeyler oldu ise hemen işimi bıraktım hatta alan bile değiştirdim bu benim için önemli, kendi doğrularım doğrultusunda hareket etmeye çalışıyorum. Sinema noktasında da dediğim gibi ben üniversitede sinemayla tanıştım aslında, ilk sinemaya gittiğimde yaşıım on yedi, 'Independence Day (Kurtuluş Günü)' filmiydi, teyzemin oğlu götürmüştü ama üniversitede gerçekten esas filmlerle, sinemayla tanışınca ondan sonra kalben, ruhen sinemayla bir bağıım olduğunu hissettim. Televizyonculuk yaptığım dönemlerde VCD ve DVD kiralardan izin günlerimde film günü yapardım kendime. Rekorum altıydı, pandemide Covid olduğumda 8 oldu, 8 film izledim.

Filmler izlerdim, beğendiğim filmleri listelerdim, birçok sinemacıyla, yönetmenle, yöntemle, tarzla ve tabi ki birçok duyguyla ve anlamla o dönem tanıştım ben. Çok sayıda belgesel çektim TRT'ye, kısa filmler çektik, çok sayıda kısa film seti kurdum bana ait olmayan, eğitimler veriyorum, özellikle eğitim ve film çekme meselesini hem yegâne profesyonel uğraşım hem de duygu ve anlam noktasında varlık alanım olarak belirledim, devam ediyorum.

Türkiye'de Film Çekecek Birinin Karşılaşabileceği Zorluklar Nelerdir?

Ben 2017'de uzun metraj senaryo yazım desteği aldım. Kültür Bakanlığı Sinema Genel Müdürlüğü bu desteği veriyor, destek şunun için veriliyor bir sinopsisle belki en fazla tretmanla başvuruyorsunuz, diyorsunuz ki ben bunu senaryo haline getireceğim. Bakanlık da size para veriyor tamamlıyorsunuz, sadece bunu istiyor bakanlık başka bir şey istemiyor. Ben de o şekilde bir senaryo tamamlamıştım, sonra 2 yıl önce

de bakanlığa uzun metraj ilk film desteği için başvurduğum aynı senaryoyla değil ama başka bir senaryoyla, önce erteleme aldım sonra ret yedim, destek vermediler. Bakanlık Türkiye’de film çekecek olan tabii bağımsız sinemacıların ilk uğrak yeri, ikincisi TRT 12 Punto’dur, üçüncüsü festivaller ve tabii ki ondan sonra bağımsız destekçiler. Ben ret yediğim halde şunu yapmıyorum tabii ki, bana destek vermediler, bize destek vermediler, kimse sinemadan anlamıyor, bize film yaptırmayacaklar demiyorum, hiç kimse destek vermese de yapacağım şey şu; kendi imkânlarımla film çekeceğim. Herkes kısa film çekebilir ama bir şekilde network ya da imkân biriktirmiş olan herkeste uzun metraj çekebilir, öyle düşünüyorum. Telefonla bile film çekilir mi, çekilir evet, şu anki kayıt telefonla alınıyor. Telefonla çok kişi film çekti hala çekiyorlar, uzun metraj da çekildi, çekilir de zaten mühim olan fikirdir. Bir fikriniz olsun onu çekin, telefonla çekin kötü olsun yani teknik olarak kötü olsun ama fikir iyi olsun, fikrin iyi olduğunu hissedin ondan sonra elinizdeki kötü şeyle ona destek arayın, en başta ben olmak üzere mutlaka destek veririz mühim olan fikirdir.

Televizyon Programcılığı Üzerine Gözlem ve Tavsiyeleriniz Nelerdir?

15 yıl habercilik yaptım, şu an en çok izlenen televizyon haber kanallarında da çalıştım, küçüklerinde de çalıştım, gazete, internet, dergi, radyo, televizyon başka hangi mecra var bilmiyorum sosyal medya hariç çünkü sosyal medya ben televizyonculuğu bıraktıktan, haberciliği bıraktıktan sonra sosyal medya oldu. En önemli tavsiyem budur, tarafsızlık diye bir şey yoktur. Tarafsızlık modern zamanın habercilik bağlamındaki en meşhur ve maalesef en etkili yalandır. Yalandır, hatta en hafif ifadesiyle yalandır ya da en hafif ifadesiyle ütopyadır yani çok duygusalsın çok inanıyorsun buna diyelim bu ütopyadır, bunun dışında başka kavramlar da kullanılabilir. Tarafsızlık diye bir şey yoktur sadece dürüst olmak vardır, bir insan dürüst olduktan sonra tarafsız olmak zorunda değildir, habercilik yaparken de bu böyledir. Aynı şey geçerlidir, şunu demiyorum tabii ki yani işte bir siyasi liderle ilgili haber yapıyorsunuz burada tarafsız olunur mu evet olunur, yani şöyle tarafsız olunur herkesin dünya görüşü vardır ve bunu farkında olmasan da metnine yansıtırsın, kurguna yansıtırsın. Desteklemediğin bir siyasi liderin haberini yaparken o cümlemin yüklemine iddia etti diye bitirirsin farkında olmayabilirsin, farkında olmadan bunu yaparsın, desteklediğin kişi bir açıklama yaptığında da ona vurguladı dersin, altını çizdi dersin, yüklem her şeyi belirler çünkü bunu farkında olarak da yapabilirsin olmayarak da yapabilirsin, bu çok tarafsızlığa girmiyor dürüst olma meselesi önemli.

Mesleğin en önemli özelliği bence zamanı okuyabilmek, sinema için de haber için de zamanı okuyabilme meselesi çok önemli. Ben habercilik yapmak isteyen gençlerin de şu an şartlardan yakınmasını anlayamıyorum, hepsine aynı şeyi söylüyorum telefonun var mı var, çıkar o telefonu diyorum, demiyorum. Telefonun var mı var, Youtube kanalın var mı var, habercilik mi yapmak istiyorsun, kamera önü mü düşünüyorsun çık sunuculuk yap, yap yani yeteneğin varsa göster oradan birisi mutlaka keşfeder sizi ya da orayı referans olarak gösterirsiniz. 15 yıl yaptım bu işi kimse bana diplomamı sormadı, sadece işe kabul edildikten sonra fakülte mezunu olmak durumundasınız basın sigortası olması için, orada diplomamı sordular bana diplomanızı verin diye onun dışında kimse diplomamı sormadı çünkü ben okula girdiğim andan itibaren okulumuzun gazetesi, radyosu, televizyonu, yerel televizyon, üniversite dergisi, STK dergisi, kısa filmler, belgeseller aklınıza ne geliyorsa her şeyi yaptık biz okul döneminde onun çok da faydasını gördük ki yani Sakarya gibi bir ortamı yoktu Erzurum’un o zaman, 1999-2003 senelerinden bahsediyoruz, öyle bir ortam olmadığı halde insanlar kendini geliştirip İstanbul’da yer edinebiliyor gerçekten İstanbul’da yani ortalama fena olmayan bir kariyer ya da iş hayatı yaşadım ve gördüm ki gerçekten ihtiyacınız olan öncelikli şey kendinizi geliştirmeniz, ikincisi biraz network biraz ilişki lazım onu da şu an kurmaktan daha kolay hiçbir şey yok. Bana sosyal medyadan yazıyor bir tanesi, hocam animasyon çalışmam var göndersem bakar mısınız, tabii kırmak istemiyorum hiç kimseyi gönder bakarız diyorum animasyon ne yapabilirsin ki yani, gönderdi baktım ve ağzım açık kaldı, pixar ayarında bir iş yapmıştı hemen o arkadaşımı çağırdım yüz yüze de tanıştım, animasyon yapan iki arkadaşla tanıştırdım, yapımçı iki üç arkadaşla tanıştırdım şu an iş beğenecek duruma geldi. Bütün bunlar, bu imkânlar ortadayken bence hiç kimsenin bahanesi yok, yapmanız gereken tek şey kendinizi geliştirmeniz.